Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 92 FRIDAY, MAY 15 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 –ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 15-го ТРАВНЯ 1998 р. Ч. 92 РІК CV

ЗАКІНЧИВ ПРАЦЮ З'ЇЗД ЕБРР

Київ. — 12-го травня закінчив свій чотириденний з'їзд в столиці України Европейський банк реконструкції та розвитку.

„Про наслідки форуму для України говорити покищо рано", — сказав на підсумковій конференції голова Організаційного комітету Олег Таранов. Але, зазначив він, багато підприємців, які прибули в Україну вперше, висловили бажання продовжити свої візи для проведення додаткових переговорів, а деякі вирішили відкрити власні філії. Він, однак, не назвав їхні прізвища, покликавшись на комерційну таємницю.

За словами О. Таранова, у з'їзді брали участь 4,455 осіб і Організаційний комітет не отримав від них „жодної скарги чи зауваження". Серед учасників були 769 делеґатів, 289 почесних гостей, 1,676 підприємців, 323 співпрацівники ЕБРР, 912 журналістів і 486 учасників виставок та презентацій.

О. Таранов подякував фірмі „Мерцедес-Бенц" за наданий автотранспорт, компанії „Укртелеком" за телекомунікації і фірмі „Квазар Мікро" за комп'ютерне забезпечення. Без їхньої допомоги, сказав він, Урядові довелося б витратити значно більше як 3.8 млн. гривень.

Діючий президент ЕБРР Чарлз Франк на підсумковій пресконференції висловив задоволення рівнем організації з'їзду та підкреслив плідність і конструктивність діялогу між европейськими банкірами і Україною. Водночас він висловив занепокоєння тим, що відразу після від'їзду банкірів знову буде введено в дію 3-ій бльок на ЧАЕС. Україна погодилася відкласти його включення у зв'язку зі з'їздом ЕБРР і втратила на цьому 10 млн. дол.

Ч. Франк сказав також, що реформи, про які Президент говорив 12-го травня у Верховній Раді, повинні впроваджуватися негайно. Як уже інформовано, Л. Кучма закликав зменшити видатки і збільшити надходження до бюджету, бо в іншому разі Україна потрапить у пастку хрочнічних боргів.

Звільнять 300,000 державних працівників

Київ. — 12-го травня віцепрем'єр Сергій Тигипко сказав, що має бути звільнено 300,000 працівників державної служби, однак зроблено це буде лише під умовою їхнього соціяльного захисту.

Виступаючи на пресконференції в останній день праці з'їзду Европейського банку реконструкції та розвитку, С. Тигипко зазначив, що це звільнення є одним із заходів щодо зменшення дефіциту державного бюджету України. Окрім цього, плянується здійснити зменшення пільг, переведення позабюджетових фондів до бюджетової сфери, надання можливості Скарбниці використовувати фонди цільових фондів на вирішення термінових бюджетових проблем тощо.

С. Тигипко повідомив, що заходи щодо реформування бюджетової політики здійснюються для отримання кредиту від Міжнародного валютного фонду на суму 2.5 блн. дол. Для отримання цього кредиту Урядові потрібно ще здійснити податкові, банкові та структурні реформи. За словами віцепрем'єра, тепер Уряд закінчує випрацювання реформ і найближчим часом представить їх на розгляд Президента і Верховної Ради.

М. Вануну відсидить повний вирок

Єрусалим, Ізраїль. — Ізраїльська влада відкинула прохання Мордехая Вануну про довчасне звільнення з тюрми, вважаючи, що він все ще становить небезпеку для жидівської держави як людина, яка знає важливі військові таємниці.

Державний юридичний дорадник Ізраїля Хаїм Шмуельович повідомив, що урядова комісія, у компетенцію якої входить розгляд просьб щодо помилування, вирішила не випускати М. Вануну, поки не вийде час, визначений судовим вироком.

У 1986 році М. Вануну, колишній працівник ізраїльського атомового реактора, був за розголошення державної таємниці засуджений до 18 літ тюремного ув'язнення, з яких дотепер відсидів вже 12 років.

В. Вануну передав для лондонської газети „Таймс" фотографії, зроблені на території ізраїльського атомового центру в Дімоні. За цими фотографіями експерти прийшли до висновку, що Ізраїль є шостою у світі країною за кількістю запасів радіоактивних речовин, хоч самі ізраїльтяни ніколи до цього не признавалися.

Відтак аґенти ізраїльської розвідувальної служби Моссад викрали М. Вануну в Римі, привезли в Ізраїль, де засудили і кинули в тюрму суворого режиму.

Ізраїльська влада ще й сьогодні побоюється, що коли М. Вануну випустити на волю, то він продовжуватиме розголошувати ізраїльські державні секрети.

Пакістан погрожує експериментами

Вашінґтон. — Американські офіційні чинники, беручи до уваги інформації розвідчих сателітів, закордонних аґентів і пакістанських політичних керівників стверджують, що Пакістан також готується до здійснення підземного атомового вибуху.

Дипломатичні, військові та розвідчі офіційні чинники кажуть, що Пакістан пробу своїх ракетних боєголовок, у відповідь на п'ять окремих підземних атомових вибухів Індії, може виконати вже в наступному тижні. Це було б перше атомове випробування Пакістану, яким ця країна заманіфестував б відкрито свою готовість і спроможність атомового озброєння.

Не зважаючи на стягнення зовсім певних гострих економічно-політичних санкцій та викликання ще більшого напруження в азійському просторі, Пакістан таки має намір здійснити свої пляни, стверджують обізнані з цими подіями офіційні чинники.

Президент Билл Клінтон, провів не надто оптимістичну телефонічну розмову з пакістанським прем'єр-міністром Навазом Шаріфом, у якій він переконував його „не піддаватися спокусі відповідати на невідповідальні вчинки". Одначе як твердить Карл Індерфурт, асистент секретаря Державного департаменту для справ Південної Азії, не діставши від Н. Шаріфа будь-якого запевнення, Президент запропонував вислати до Ісламабаду, столиці Пакістану,

(Закінчення на стор. 4)

Вирішують чорнобильські проблеми

Київ (УНІАР). — Европейський банк реконструкції та розвитку підписав дві угоди з Україною щодо надання ґрентів на 103 млн. екю для проєкту "SIP", який передбачає перетворення об'єкту "Укриття" Чорнобильської АЕС на екологічно безпечну систему.

З українського боку документи підписали міністер екології Юрій Костенко і президент компанії "Енерґоатом" Нур Ніґматулін.

Здійснення цього проєкту триватиме сім років і оцінюється в 750 млн. дол. На сьогодні є покищо 387,5 млн. дол., з яких 300 млн.дол. надали уряди країн "Великої сімки", 38 млн.дол.надійло від 40 країн, що висловили бажання додатково фінансувати проєкт. Внесок України в цей проєкт становитиме 50 млн. дол.

"Це перший крок на шляху до перетворення об'єкту "Укриття" в екологічно-безпечну систему, що дозволить підійти до остаточного вирішення

(Закінчення на стор. 3)

Видано каталог „Експортери України '98"

Київ (УНІАР). — У рамках з'їзду Европейського банку реконструкції та розвитку делеґатам й учасникам форуму презентовано друкований каталог „Експортери України '98" та його електронічну версію на компакт-диску.

У виданні, тираж якого становить 10,000 комплектів, широко представлена інформація про продукцію всіх ведучих підприємств України, відомості щодо інвестиційних пропозицій й перелік підприємств груп Б, В, Г, які підлягають приватизації у 1998 році, а також інформація про акціонерні товариства, акції яких плянується до продажу на фондовому й позабіржевих ринках, конкурсах та відкритих торгах.

За словами президента асоціяції ділової інформації „Бизнес в Україні" Філіпа Лисака, метою цього проєкту є презентація виробничих можливостей ведучих промислових підприємств України на міжнародному рівні, сприяння включенню стратегічних інвестицій у розвиток промисловости України та збільшення обсягів експортних замовлень й валютних надходжень.

За рекомендацією амбасадора Европейського союзу Луїса Морена, буде надана можливість розташувати інформацію, що міститься у каталозі, на 180-ти ведучих серверах Европи.

За словами Ф. Лисака, підготувала каталог та компакт-диск до видання його асоціяція разом із Міністерством Промислової Політики та Фондом Державного Майна України. В підготові також брали участь Український Союз Промисловців та Торгово-Промислова Палата України.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ЛІКУВАЛЬНІ ПАХОЩІ КРИМСЬКИХ РОСЛИН

ЯЛТА. — У Кримському республіканському Науково-дослідному інституті "Магарач" відбулася презентація книги "Ефірні масла — аромат здоров'я", яку написала група співробітників інституту на чолі з його директором, проф. Сергієм Солдатченком. Новинка містить опис різних методик ліку-вання найрізноманітніших захворювань за допомогою ароматотерапії. Запропоновані кримськими вченими композиції ароматів пройшли випробування на орбітальній космічній станції "Салют-7" і продемонстрували значне зниження застудних захворювань у членів екіпажу. Французький космонавт Жан-Лю Кретьєн відзначив після приземлення, що пахощі кримських рослин допомогли йому ефективніше працювати на орбітальній станції.

МІЛІЦІЯНТ ХОТІВ ПОБИТИ МІНІСТРА

ДОНЕЦЬК. — Днями в Донецькому відбулося засідання Координаційного комітету боротьби з корупцією та організованною злочинністю при Донецькій обласній державній адміністрації. Виступаючи перед присутніми, міністер внутрішніх справ України Валерій Кравченко розповів про випадок, який стався з ним на шляху в Донецьке. Міністер вирішив особисто перевірити, як працюють його підлеглі. Він без охорони, у цивільному одязі зайшов у міський відділ міліції міста Дебальцеве і звернувся до чергового прапорщика з проханням допомогти, сказавши, що його побили. Проте черговий, який розмовляв у цей час по телефону навіть не звернув уваги на відвідувача. Після третьої спроби привернути до себе увагу, генерал почув від свого підлеглого нецензурну лайку. Коли Ю. Кравченко звернувся до чергового вчетверте, той взяв у руки кийка і пішов на міністра. Ю. Кравченкові довелося представитися

.

КЕРІВНИКИ ЕБРР ЗАДОВОЛЕНІ

КИЇВ. — Перед початком засідання Ради керуючих Европейського банку реконструкції та розвитку (ЕБРР) 11-го травня відбулася коротка зустріч Президента України Леоніда Кучми і прем'єр-міністра Валерія Пустовойтенка з керівниками банку. Виконуючий обов'язки президента ЕБРР Чарлз Франк відзначив високий рівень організації щорічного з'їзду у Києві. Він сказав, що такої оцінки дотримуються не лише працівники банку і члени офіційних делегацій, а й підприємці з усього світу, які прибули на економічний форум. Л. Кучма підкреслив важливість налагодження співпраці між Урядом і новим складом українського парляменту. Від цього, на думку Президента України, великою мірою залежитиме доля пакету законопроєктів, спрямованих на суттєве поліпшення інвестиційного клімату в державі.

ОБМІН ДУМКАМИ

КИЇВ. — Тут 11-го травня Леонід Кучма зустрівся з лідером Проґресивної Соціялістичної Партії України депутатом Верховної Ради Наталією Вітренко. Вони обмінялися думками щодо організації праці парляменту нового скликання, зокрема, необхідність прийняття податкових законів. Н. Вітренко підтримала становище голови держави щодо важливости реформування податкової системи. Вона виклала свої ідеї щодо виходу країни з економічної кризи. Співрозмовники погодилися, що зміни на краще відбудуться тоді, коли активно і дієво працюватиме найвищий законодавчий орган країни. Президент зазначив, що підтримуватиме парляментаристів у їхньому бажанні до конструктивної конкретної праці.

СТАН ВИКОНАННЯ МІЖНАРОДНИХ ДОГОВОРІВ

КИЇВ. — Міністер закордонних справ України Борис Тарасюк зустрівся з уповноваженим Верховної Ради України з прав людини Ніною Карпачовою. Обговорено питання співпраці МЗС і уповноваженого ВР зправ людини з метою швидшого виконання міжнародних договорів, що стосуються захисту прав людини і громадянина, ратифікованих українським парляментом.

ЛИЦАРСЬКИЙ ТУРНІР

СИМФЕРОПІЛЬ. — Тут 9-10-го травня на площі біля кінотеатру "Симферопіль", відбулася незвичайна акція — Перший кримський лицарський турнір. У ньому взяли участь юнаки із Севастополя, Керчі, Євпаторії, Партеніта, Дніпропетровського — всього біля 40 осіб. Лицарі, яким усього по 16-19 років, змагалися у стрільбі з лука, поєдинках на мечах, палашах, бердишах і кінжалах. За змаганнями спостерігали юні панни у костюмах часів короля Артура, а також ельфи і гобліни — герої книг Толкієна. Чотири роки тому в Симферополі кримські толкіністи створили клюб "Чорний лікар". Керівник цього клюбу Галина Малишева сказала, що "тут є все для юних романтиків: і спорт, і туризм, і читання книг, і реалізація акторського хисту, і змагання". Міська влада ставиться до цього неформального об'єднання позитивно, але ніякої допомоги не дає, отож воно тримається на самому ентузіязмі тих, у кого сильний дух романтики.

Хор "Думка" концертуватиме в церкві св. Юра

Парсиппані, Н. Дж./В. Т-ець/. — У цю суботу, 16-го травня, ц.р. у зв'язку з традиційним фестивалем української греко-католицької церкви св. Юра в Ню Йорку, місцевий хор „Думка", під дириґентурою Василя Гречинського, відспіває концерт української релігійної музики.

Початок концерту, який відбудеться в самій церкві, передбачено на 6:45 вечора, зразу після Служби Божої. У програмі — твори визначних українських композиторів.

Введено нові правила надання американського громадянства

Парсиппані (Н.Дж.). — Департамент юстиції ЗСА оприлюднив роз'яснення про введення нових правил здачі іспитів з історії та державного устрою, а також англійської мови для отримання американського громадянства.

У "Федеральному реєстрі" з 6-го травня 1998 року, том 63, ч.87, опубліковано роз'яснення про екзамен з історії ЗСА та державного устрою і письмовий екзамен з англійської мови, а також про процедуру його проведення і термін дії.

Відповідальна працівниця Служби іміграції та натуралізації (СІН) Доріс Майснер пише, що після 30-го серпня 1998 року СІН бере на себе зобов'язання проводити натуралізаційний стандартизований тест, який здаватиметься в недавно відкритих центрах (Application Support Centers).

Нові правила вводиться з метою реорганізації та прискорення процесу натуралізації.

Особи, які хочуть отримати американське громадянство, зможуть за одну візиту зробити відбитки пальців і здати екзамен. Згодом СІН опублікує пропозиції щодо здачі цього екзамену.

Організації, які сьогодні займаються прийняттям екзаменів перед отриманням громадянства, працюватимуть до 30-го серпня 1998 року включно. Після чого їх діяльність припиняється. Сертифікати про успішно зданий 30-го серпня екзамен, прийматимуться в СІН.

Для тих, хто вже подав форму N-400 й очікує ін-

(Закінчення на стор. 3)

Рідкісний гість

Парсиппані, Н. Дж. (О. Кузьмович) — Отець д-р Дмитро Блажейовський, — це справді рідкісний гість Парсиппані, де Український Народний Союз, а з ним і редакції наших двох газет, мають приміщення. Не трапляється часто, щоб хтось тут заїхав, а тут ще із повною виставкою своїх праць. То ж з цікавістю відвідують виставку численні працівники УНС і ми маємо нагоду поговорити з рідким гостем та дещо довідатися про його творчість, про його пляни та про його життя.

О. д-р Д. Блажейовський

А життя о. д-ра Д. Блажейовського вже довге та багате у працю. Не зважаючи однак на те, що йому вже 82 роки, він дальше активний і повний плянів та задумів про які нам розповідає. Довідуємося, що він тепер в ЗСА лише на короткий час, приїхав на 50-річчя священства о. Стефана Гриньоха і вже невдовзі їде до Риму, щоб 6-го червня вибратися в Україну та там перевести ряд виставок вишиваних ікон, які тут в Парсиппані розложені на кілька годин для подиву працівників УН-Союзу.

О. д-р Д. Блажейовський студіював теологію в Римі і там отримав свячення, а відтак осягнув докторат з історії та теології. В ЗСА довгі роки працював у різних парафіях, зокрема у таких далековіддалених, як в Кольорадо, Тексас, але також в Пенсильванії та Коннектикат. Від 1973 року займається науковою працею в Римі, у висліді якої видав дотепер друком 12 наукових праць і шість статтей з церковної історії, а крім того вісім

(Закінчення на стор. 3)

У СВІТІ

У ВІВТОРОК, 12-ГО ТРАВНЯ, Ірак звернувся до Кофі Аннана, генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй, щоб приспішити працю збройних інспекторів і тим самим промостити шлях до вчаснішої ліквідації існуючих протиіракських санкцій. Заступник іракського прем'єр-міністра Тарік Азіз після зустрічі в Парижі з К. Аннаном сказав репортерам засобів масової інформації, що „ ми бажали б щоб ООН і генеральний секретар і Рада безпеки якнайшвидше попрацювали над ліквідацією санкцій". Зі своєї сторони К. Аннан підкреслив, що від часу його договору у лютому, Ірак співпрацює зі згаданими інспекторами та дотримується всіх ним даних обіцянок.

З БЕОГРАДУ В СЕРЕДУ, 13-го травня, американський посередник і головник архітект боснійського замирення в 1995 році Ричард Голбрук повідомив, що югославський президент Слободан Мілошевіч і провідник незалежно думаючих етнічних албанців Ібраґім Руґова з Косово матимуть першу зустріч у Београді в п'ятницю, 15-го травня. Він підкреслив, що ця вершинна зустріч була вислідом п'ятиденної інтенсивної курсуючої туди й назад дипломатії між Београдом і Прістіною, столицею Косово. Зустріч в Београді, каже Р. Голбрук, буде продовжуватися впродовж тижня цілим рядом окремих зустрічей у Прістіні.

В АМЕРИЦІ

У ВІВТОРОК, 12-ГО ТРАВНЯ, Сенат голосами 92 до 8 вирішив відновити допомогу чверть мільйонові леґальних імігрантів і втікачів у формі харчових купонів, скасованої законом реформ допомоги потребуючим у 1996 році. Це вже вдруге законодавці повертають скасовані пільги згаданим законом, який гостро скритиковано та названо надто суворим щодо леґальних іміґрантів. Зроблено це в наслідок тиску від президента Билла Клінтона, республіканських губернаторів стейтів та іміґрантських допоміжних угрупувань .

ЗГІДНО З НАЙНОВІШИМИ даними, в жодній іншій країні немає так багато працюючих учнів середніх шкіл, як в Америці. З опитаних середньошкільників, 61 відсоток заявили, що вони працюють 3.1 години денно після навчання в порівнянні до 28 відсотка в інших країнах, які працюють тільки 1.2 години. У стейті Массачусетс опитано понад 300 середньошкільників і отримано наступні відповіді на питання чому вони працюють: задля грошей на свої видатки— 75 відсотків, на купівлю деяких дорогих речей— 50 відсотків, на покриття оплат на вищих студіях — 33 відсотки, на допомогу батькам— 23 відсотки і 2 відсотки працюють, бо мусять самі себе утримувати.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

UNA & Svoboda tel.: (973) 292-9800; Svoboda Fax: (973) 644-9510; UNA Fax: (973) 292-0900

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор: Зенон Снилик

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

СТВЕРДЖЕННЯ НАПРЯМНИХ УНСОЮЗУ

Український Народний Союз існує для:

** поширювання принципів братської діяльности;*

** збереження української, української американської і української канадської спадщини і культури;*

** надання своїм членам високоякісних фінансових послуг і продуктів.*

Як братська забезпеченева установа, УНСоюз реінвестує свої прибутки для добра своїх членів і української громади.

„Якось то буде"...

Дуже часто ми, українці, уживаємо цю форму виправдання наших недоліків чи сподівань нашого буття тим стереотипним „якось то буде". Часом воно справді „якось" є тому, що багато подій ідуть своїм власним шляхом та важко мати на них вплив.

Одначе таки забагато надіємося на волю Божу, чи на призначення чи хоча б на те, що ми, українці, якось завжди виходили з біди, в кращий або гірший спосіб. Чи однак справді завжди? Чи не мали ми в нашій історії багато подій, яким можна було б запобігти, при певному зусиллі та певному бажанні таки допомогти спільними силами для покращання долі України?

Чи останньо, у випадку виборів, на які ми усі з певним острахом чекали, але таки надто мало спільно робили, не було також виправданням певної громадської апатії оце славне „якось то буде"? Тепер появляється ряд ідей, думок, теорій, „що би було, як би було" — всі вони приходять запізно і не змінять надто чисел голосуючих на поодинокі політичні і неполітичні партії, а передусім не змінять факту, що Комуністична Партія здобула таки найбільше голосів.

Саме на це звертають особливу увагу чужі аналітики, які тепер два тижні після голосування, в західній пресі, зокрема американській та західньоевропейській, аналізують вислід виборів, розуміється, з великою критикою на голосуючих та їхню настанову до загальної ситуації в Україні, що й було віддзеркалене дуже різко у цих виборах.

Вже самі заголовки цих чужинецьких аналіз долі України після виборів, як наприклад, „Смуток в Україні", „Небезпечний занепад України", „Україна залишається щораз сильніше позаду" — вказують ясно що думають про вислід виборів ці політичні аналітики. Найважніше, що неукраїнські журналісти не можуть знайти доказів поправи економічної ситуації в Україні із вислідом цих виборів, навіть коли Президент Леонід Кучма переконує, що тепер Верховна Рада не була гірша, як була раніше. Видається немов українські політики не слухають голосів тих, які диктують фінансову допомогу і силу у світі, і тому американські журналісти уважають, що тепер є останній час, щоб українці з'ясували собі своє положення і це, що без помочі західніх держав їхня ситуація буде ще гірша.

Також в популярному поважному журналі „Економіст", аналізуючи вислід виборів, найбільше уваги журналісти присвячують поразці Президента Кучми та його політики, вказуючи на труднощі, які йому найближчі місяці принесуть. І там уважають, що економічний стан України ще тепер погіршиться, а тим самим і фінансовий стан усіх людей. Не диво, що стаття у заголовку називає населення України „бідними людьми".

Ще інша стаття уважає майбутнє України „дійсно жахливим", порівнюючи положення населення і цілу ситуацію до Білорусі. Чужинецька преса, розглядаючи такий поганий вислід виборів, ставить під мікроскоп питання наслідників Леоніда Кучми, якого ніхто не уважає позитивним кандидатом у виборах на президента в 1999 році. Тут чужинецькі журналісти бачать двох потенційних кандидатів. — Олександра Мороза і Євгена Марчука. Але, незалежно від того хто з них і чи взагалі переможе, така сумна оцінка чужинцями положення України після виборів напевно вплине негативно на усіх західніх підприємців та інвесторів, що будували свої майбутні пляни на вложенні відповідної великої суми грошей в економіку України.

Кожна неґативна оцінка ситуації в Україні, яка появляється друком, — це перестороги для чужинецького світу і тут не поможе українське ствердження „якось то буде", бо холодні грошеві калькуляції західніх банкірів спираються на числах і на фактах, а не на словах.

Євген Судак,
Київ

НОВИЙ УРЯД РОСІЇ ТА УКРАЇНА

Як відомо, президент Росії Борис Єльцин увільнив уряд Віктора Черномирдіна та запропонував Державній думі кандидатуру нового прем'єр-міністра — молодого політика Сергія Кирієнка.

Про що може свідчити така ситуація? Поперше, про те, що президент Єльцин виявився набагато дієздатнішим, ніж від нього очікували політики та політичні аналітики. При цьому немає особливого значення, чи дієздатний він як особистість, чи в особі своєї адміністрації, чи так званої „родини". Факт залишається фактом: центром політичних впливів та прийняття визначальних політичних рішень у Росії є президент особисто та його найближче оточення. І сутність останніх подій полягає, на мій погляд, у намаганні надати цій владі якомога більше абсолютистського характеру, як за теперішнього президента, так і за його можливих наступників. Про це недвозначно свідчать як висловлювання самого Єльцина, так і перебіг політичних подій. Не випадково саме міністри внутрішніх справ, оборони, фінансів та закордонних справ або зберегли свої пости, або ж замінені, як Куліков, „надійними людьми". Крім того, останнім часом російська влада позбувалася як впливу фінансових магнатів, яких репрезентували „молоді реформатори", так і надмірної залежности від сировинних монополій, інтереси яких представляв, головним чином, уряд Черномирдіна.

Україна зараз трохи приголомшена результатами власних парляментарних виборів, які здатні гуртом змусити до резиґнації „фахівців" різноманітних соціологічних центрів... Але, не зважаючи на це, нам і далі доведеться існувати поруч із Росією. Відповідно у політична ситуація у сусідній державі впливатиме на наше життя. Тому варто зробити своєрідний потрійний висновок із становища й Росії.

Перша його частина стосується української влади і полягає в тому, що, в разі успішного (для російського керівництва) завершення змальованого вище процесу, попередньо розроблені механізми вирішення нинішніх проблем шляхом „безкраваточної дипломатії" та залаштункових домовлень із тими чи іншими російськими політично-економічними групами більше не діятимуть. Російська влада більше не потребуватиме такого стилю поведінки.

Друга частина висновку стосується усього українського суспільства, якому найближчим часом загрожує значне посилення економічного, політичного та культурно-інформаційного тиску з боку Росії, з яким нам доведеться, до того ж, залишитися сам на сам.

Третю частину можна запропонувати лідерам політичних сил, що перемогли на наших виборах. Це скоріше запитання. Якщо турбота про становище народу є головною засадою тих чи інших політичних програм, то чи варто прагнути союзу чи об'єднання із державою, де формується відвертий абсолютистсько-олігархічний режим, провідникам якого глибоко байдужа доля як свого народу, так і інших?

✍ *З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ*

У Ґлен Спей не забули

Кривду зробила „Свобода" ч. 83 з датою 2-го травня ц.р. своїм твердженням, що „...не відзначили її (сумної річниці чорнобильської трагедії) навіть ми — численні іміґранти".

Кожного року Об'єднання Українців у Ґлен Спей, Н. Й., відзначає цю сумну річницю, коли це з нашої ініціятиви 26-го квітня громада сходиться на Богослужбу, щоби в молитвах пом'янути ці безчисленні жертви тої страшної катастрофи та просити Всевишнього про особливі ласки для уцілілих жертв. Після Служби Божої священик відправляє Панахиду, а кожний присутній того дня в церкві тримає засвічену свічечку. В церкві гаснуть електричні світла, а вірні спільно відмовляють молитви. І цього року наш парох о. Петро Гронський у своїй проповіді згадав цю трагедію, жертвами якої стали також члени його родини.

Незалежно від того, голова нашої організації кожного року в квітні, коротко перед річницею Чорнобиля, дописує до місцевих англомовних газет пригадуючи, що наслідки Чорнобиля — це не льокальна справа, це проблема ґльобальна, це трагедія нас усіх.

Також кожного року у вересні наша організація влаштовує печення бараболі, з чого прибутки призначені на допомогу жертвам Чорнобиля, і про це ми точно звітуємо у наших річних звітах.

Богдан Кандюк
Ґлен Спей, Н. Й.

До листа залучено деякі копії з дописів до місцевих англомовних газет. — **Ред.**

Роман С. Голіят

Про минуле і сучасне України

Орест Мацюк, „Замки і фортеці західньої України", мандрівки історичні, „Центр Европи", Львів, 1997, 160 стор., ілюстрована, художнє оформлення Івана Плесканка.

Автор названої вище документальної праці поділив її на розділи: Замки і фортеці західньої України; Золота підкова; Короткий опис інших маршрутів: по Жовківщині; До наскельної фортеці Тустань; Місцями князя Льва Даниловича; Шляхами Волині; До Скиту Манявського; По Західньому Поділлю; Короткий список рекомендованої літератури; Іменний і географічний покажчик.

За підрахунками дослідника Е. Руліковського, навіть у XVI-XVII ст., в наслідок хижацьких набігів татарських орд, приблизно щодвадцять років кожне українське село щезало з лиця землі. З другої половини XVI ст. на місцях давньоруських городищ або дерев'яних укріплень і оборонних дворів XIX-XV ст. будуються нові муровані фортеці бастіонного типу.

В більшості цих міст-фортець, фортець або оборонних дворів сьогодні не залишилося й сліду. Лише рештки велів і ровів, перекази, топонімічні назви, архівні й археологічні матеріяли донесли до нас скупі відомості про них. Протягом останніх років, стверджує О. Мацюк, триває інтенсивна праця над складанням каталога оборонних споруд України, які існували від найдавніших часів до кінця XVIII ст. Це давньоруські укріплені городи, пізніші (XIV-XVIII ст.) міста-фортеці, замки, оборонні монастирі, церкви, костели, синаґоґи, військові укріплення (табори), сторожеві вежі, оборонні дзвінниці тощо.

На другу половину XVI — початок XVII ст. припадає бурхливий розвиток будівництва оборонних споруд в Україні. Саме з цього часу залишилося у нас найбільше пам'яток оборонного будівництва у вигляді збережених або ж решток міст-фортець, замків, храмів, монастирів. Великі землевласники і шляхта, налякані селянсько-козацькими повстаннями під проводом Криштофа Косинського (1591-1593 рр.), Северина Наливайка і Григорія Лободи (1594-1596 рр.) перетворювали свої житла у справжні фортеці. Маленькі февдальні замочки, оборонні двори і палаци виростали, немов гриби після дощу. Фортифікувалися церкви, костели, синаґоґи і монастирі. Навіть сільські кладовища та млини перетворювалися інколи на фортеці.

Цікавими оборонними спорудами часів пізнього середньовіччя, які ще мало досліджені, є храми. І якщо церкви, костели і монастирі будувалися у вигляді фортець від часу прийняття християнства, то синаґоґи становлять окрему сторінку фортифікаційних систем, зокрема міст-фортець кінця XVI-XVII ст. Труднощі у дослідженні цього питання полягають ще й у тому, що ці пам'ятки були повністю або майже повністю знищені під час окупації фашистською Німеччиною.

Українські землі, захоплені Польщею, стали на зламі XV і XVII ст. одними із найбільших европейських жидівських осередків у світі (половина европейських жидів) і одними з найголовніших їхніх культурних та релігійних центрів. Період від 1580 до 1648 року европейські історики називають „жидівським золотим віком". Економічні умови, релігійні свободи, самоуправління сприяли розвиткові жидівської культури. Був це одночасно і період розквіту будівництва синаґоґ, заснування і розвитку нових програм і проєктів цього типу будівництва.

Наприкінці XVI та протягом XVII ст. в Україні постали справжні щедеври оборонного божничного будівництва (Тернопіль, Сатанів, Гусятин, Підгайці, Львів, Броди, Лешнів, Жовква, Луцьк та ін.).

На основі деяких документів можна навіть простежити, як змінювався вигляд оборонних споруд залежно від часу та їхнього призначення. Тут доречно як приклад навести село Підтемне біля Львова, в якому був замок і оборонний монастир. Збереглися три пляни ріки Зубри — з 1654 року, другої половини XVII ст. і кінця XVIII ст. На усіх цих плянах нарисовані мініятюрні зображення оборонних споруд. Деякі фортеці стоять уже десятки років під вітрами та дощами і помалу розвалюються — до них ще не торкалася рука будівельників (Жовква, Старе Село, Сатанів, Бучач, Підзамочок, Червоноград, Микулинці, Сидорів, Теребовля — замок і василіянський монастир, Скала Подільська, Галич та ін.). Численні пам'ятки-фортеці, яких є так багато в Україні, повинні бути врятовані і збережені для майбутніх поколінь.

О. Мацюк радить своїм читачам здійснити малокоштовну одноденну автобусну подорож до замків і фортець Жовківщини під Львовом. Сама Жовква — друге місто після Львова щодо кількости пам'яток архітектури. Тут є місто-фортеця, замок, оборонні монастирі, храми, є навіть своя „Пізанська вежа". У селі Бесіди є рештки монастиря XVII ст. Добре збережені вали і рови, і потрібно їх лише підправити злегка, а із смерек, що ростуть на валах, спорудити оборонну стіну з вежами, або хоча б паркан (частокіл). На дитинці збереглася церква з надбрамною дзвіницею. Залишається тільки добудувати келії, і буде цікавий туристичний об'єкт на зразок Скиту Манявського. В селі Глинське також потрібно впорядкувати та зробити туристичним об'єктом прекрасно збережене у лісі (біля села) городище. Давньоруська фортеця (за одними даними — Шекотин, за іншими — Жидятин, або Тисмениця) відома з війни між князями Ростиславом і Данилом Галицьким у 1246-1249 роках, коли чернігівський князь, тікаючи від вій-

(Закінчення на стор. 3)

Лист зі Львова

„...Я дальше продовжую своє громадське навантаження. 28-го січня я брала участь у поїздці до Крут. Для нашого хору політв'язнів „Відгомін" було виділено всього вісім квитків. Проте, ще були два „зайчики" (пасажири без квитків). Загалом „зайчиків" було багато і вони мусіли спати на третій пілці (добре, що їх не прогнали з вагонів). Тільки зі Львова виїхало делеґатів у трьох вагонах і автобус з представниками молодечих організацій Пласт, „Січ" і т. д. А ще скільки з інших міст! Ми виїхали зі Львова 28-го січня о 5-ій год. і прибули до Києав 29-го січня о 6-ій год. ранком. Київ надав для всіх делеґатів, що прибули поїздами з різних міст України, окрему електричку (електричний поїзд), яка їхала поза рейсом без зупинок приблизно 120-130 кілометрів. У зв'язку з тим, що електричка відправилася з Києав щойно о 10-ій год. ранку і прибула до Крут о 12.50 год. опівдні, на урочистості залишилося всього одна година, бо електричка ждала на нас у тупіку. Як я вже згадала, на відзначення 80-их роковин з дня трагічних боїв 300 студентів, які поклали свої молоді голови у боротьбі з бандами Муравйова, прибули патріоти зі всіх куточків України. Хоч коротко, але дуже величаво відбулися ці урочистості. Маса народу, безліч прапорів, транспарантів, квітів, вінків!

Урочистості відкрив Святослав Максимчук патріотичним віршем. Символічні горстки землі з могил, (Лисоні, Маківки, Янівського і інших кладовищ, де поховані січові стрільці, вояки УПА і інші), що їх привезли представники з різних областей України, розсіяв Леонід Кравчук по високому кургані-могилі, з 15-метровим хрестом.

Після Панахиди були виступи депутатів (Мовчан, Чорновіл, Юхновський, Кравчук) і інших осіб, які підкреслювали героїчну боротьбу „українських спартанців", нескінчені вигуки „Слава Україні — Героям слава!". Свято закінчилося прийняттям відповідної резолюції (що потрібно зробити для вшанування пам'яті героїв і поширення їх подвигу серед молоді).

Коли повернулися до Києва, нас групами направили на нічліг. Ми, УПА і дивізійники ночували у Військовому Інституті Зв'язку і інших місцях. Я забула згадати, що крім делеґатів, які приїхали електричкою, ще було приблизно з 50 автобусів. Для всіх делеґатів була зорганізована польова кухня, з якої ми не змогли скористатися, хіба ті, що прибули до Крут автобусами, і місцеві жителі на другий день. Ми взяли участь у вічі, яке проводив Національний Фронт біля Будинку „Арсенал". Звідтам о 12 год. дня всі вирушили походом до Аскольдової Могили, де були поховані ті крутянці, яких Муравйов захопив у полон і по-звірськи замордував. Урочистості на Аскольдовій Могилі тривали значно довше, бо не були обмежені часом. Крім Панахиди (багато священиків) і виступів, був ще концерт, в якому взяли участь: військова оркестра, хор Львівського Ліцею Крутів, хор із Симферополя і інші. Навіть ми: вісім старенькіх бабусь, заспівали дві пісні. Дуже гарно прочитав вірш пра-правнук Т. Шевченка (по жіночій лінії) — учень 9-ої кляси. Урочистості в Крутах та Аскольдовій Могилі дуже підняли патріотичний дух нашого народу і зокрема молоді...

(Лист цей написала д-рові Олегові Волянському його давня знайома з Перемишля Ірена Шуль, дівоче прізвище Бєнько. — Ред.

Любомира Крупа

„РЯТІВНЕ КОЛО"

Такими словами освітяни в Україні назвали допомогу школам, яку несе їм Однодоляровий Фонд, що є однією з широкозакроєних акцій Світової Ради Суспільної Служби Світового Конґресу Українців. Від 1991 року вона розгорнула широку гуманітарну допомогу для відродженої та ще неустабілізованої української держави. А Однодоляровий Фонд, прийнявши концепцію невеличких, зате від найширшого числа українців та людей українського походження, пожертв, може кожного місяця придбати три мільйони долярів, бо в діяспорі проживає їх близько трьох мільйонів.

Бо хоча преважливу працю виконують численні великі престижеві організації та фундації з широким засягом діяльности, все ж таки вони не охоплюють усіх болючих аспектів буття сьогоднішньої України.

Головно сільські школи — їхні вчителі та учні, призабуті державою, животіють в нужді. Часто діти, не маючи взуття, не ходять до школи, а сидять вдома.

Про те пишуть в Печеніжина: „П'ять пачок у Печеніжині одержали. Багато дітей, після того, як їм роздали одяг, почали знову ходити до школи. Виявляється, діти не мали в що одягнутися. Низько кланяємось перед Вами за Вашу приязнь і допомогу. Нам зараз на душі тепло, що за океаном є люди, які своєю добротою та щедрістю діляться з Україною".

Такі листи приносять почуття частинної полегші, одначе проблеми в школах по селах є багато глибшого характеру. Для ілюстрації от хоча б уривок з листа з Коломиї: „Недавно в П'ядиках батько 10-ти дітей помер. Діягноза: повне виснаження організму, тобто голодна смерть... За п'ять місяців в такому маленькому містечку, як наша Коломия, закінчило життя самогубством три вчительки. У двох причина встановлена абсолютно точно: хвороба, матеріяльна скрута і відмова адміністрації виплатити їх власні, чесно зароблені гроші, неможливість купити ліки, депресія... Одна з них вчила моїх дітей, інтеліґентна людина, прекрасний і добросовісний спеціяліст. Жила все життя працею і дітьми, яких вчила. Ці три смерті сколихнули ціле місто. Прокотилась хвиля страйків вчителів, лікарів. Чиновники відповіли звільненням найбільш активних страйкарів. І знову все затихло. Найбільші злодії — на найвищих щаблях влади, найпорядніші — голодують або вішаються.

Всім цим вчителькам було 35-40 років. Пишу про це так детально, бо болить мене, що ті, кому за труд мала б бути найбільша шана, приречені нашим 'дорогим' урядом на жебрацтво і приниження...

На майбутнє я пропонувала б дві акції під назвою 'Багатодітні сім'ї' і 'Вчителі України'. Перша актуальна проблема хоча б уже тим, що в нас смертність перевищує народжуваність. І населення з 52 мільйонів знизилась до 50,5 мільйона. За сім років — 1,5 міл.! Це нагадує 1933 і 1937 роки. Жінки молоді, 22 років, одружені, ніби й з благополучних сімей, роблять аборти з однієї причини: не зможуть прогодувати і виростити дитину через матеріяльні нестатки. В таких умовах ті, що наважились мати по троє і більше дітей, заслуговують підтримки, її найбільше потребують. Для них така пачка з одягом — рятівне коло, що дає змогу якісь гроші заощадити для харчування.

Друга акція актуальна тим, що вчителів, які сьогодні єдині протистоять тотальній деморалізації суспільства, які не здалися і не пішли на ярмарок торгувати, щоб заробити гроші, а залишились вірними своїй професії і продовжують вчити і виховувати дітей, хоч за це не одержують зарплати більше як по півроку, треба обов'язково підтримати. Важливість їх праці для України важко переоцінити. І хоча не всі вчителі живуть скрутно, бо в деяких вчительок є чоловіки на добрих постах, що не потребують матеріяльної допомоги, та моральної підтримки потребують усі!

Бо дуже багато вчительок, особливо молодих, зневірюються в своїй потрібності і залишають цю професію. А це може обернутися в майбутньому для України дуже тяжкими наслідками. Особливо важко сільським вчителям..."

Коментарі до цих промовистих фактів зайві. Залишається тільки запитання: як стати тим „рятівним колом"? Способів багато, а на цьому місці звернемо увагу на одну можливість, згадану вже на початку цієї статті — на акцію Доляр для України, базовану на щомісячних однодолярових пожертвах якнайширшого числа людей, яким не байдуже майбутнє України.

П'ятирічним досвідом може послужити школа українознавства в Нюарку, яка ще в 1993 році включилася в цю акцію, допомагаючи 59-ій середній школі в Харкові. Ця школа, будучи російською, має й українські кляси. Саме їм йшла допомога, яка, за словами вчительок, „будила в дітей почуття радости, що діти, в другому кінці світу, думають про них", а учні в листуванні вибачались за „недосконалу українську мову, ...але вони вчаться". Від 1996 року акція поширилась

(Закінчення на стор. 3)

Рідкісний...

(Закінчення зі стор. 1)

збірок взорів українських вишивок.

Деякі із своїх об'ємистих та прецікавих наукових праць о д-р Д. Блажейовський привіз зі собою до нашого приміщення і ми маємо нагоду їх оглядати, поруч з іконами, що розвішені на стінах.

Коли питаємо нашого рідкого гостя як це сталося, що він зумів получити так різні зацікавлення і праці, наукову із вишиванням, довідуємося, що він поза Україною чи не перший, що почав вишивати ікони у такій кількості та ще і пропагує це рідкісне мистецтво з переконанням, що воно дає широке знання про українську культуру та її надбання як серед своїх, так і чужих.

Із повної фактів брошурки, що її о. д-р Д. Блажейовський нам залишає вичитуємо, що крім ікон, він також вишиває хоруги, які зберігаються в українських катедральних соборах у Львові, Мюнхені, Лурді і в семінарії у Римі. Ікони ним вишиті також розкинені по храмах цілого світу, а крім того цілий ряд виставок їх в Україні дали можливість принаймемше частину їх оглядати. Від 1992 року о. д-р Д. Блажейовський їздить зі своїми іконами та збірками вишивок і науковими книжками по всій Україні і саме тепер вже заплянував на 1998 і 1999 роки 21 таких виставок у сімох областях тому, що попередні були в західній Україні. Поруч із тим великим ділом, яке наш гість виконує як зовсім звичайне завдання, не зважаючи на свій вік, у нього ще плян доконче перевидати шематизм української церкви в діяспорі українською мовою, який вийшов ще в 1988 році у Римі, а незвичайно потрібен для читачів, які не знають англійської мови. Отож тепер підготовляється таке видання в Україні.

Подивляємо енергію і працьовитість нашого гостя та бажаємо йому на прощання ще довго ці виїмкові здібності затримати.

„Рятівне коло"

(Закінчення зі стор. 2)

на школу українознавства ім. Лесі Українки в Морріс повіті, яка разом з Комітетом Однодоларового Фонду у вересні 1997 вислала пачки допомоги 15 школам Львівської і Івано-Франківської області, що потерпіли під повені. А в березні ц.р., крім тих шкіл, допомогу одержали теж середні школи в Києві, Миколаєві (Херсонська область) в Запоріжжі та селі Катеринівка (Харківська область).

Вантаж 2,390 фунтів видається великим, але справді — це крапля в морі... скільки шкіл ще чекають! Тож потрібна увага кожного осередка, кожної школи українознавства, кожної української людини в діяспорі. Однодоларовий Фонд може легко стати тим „рятівним колом" для не одної вчительки, для не одної української дитини.

Не можна переоцінити важливости участи шкільних дітей та молоді в акції Доляр для України та її виховного впливу на їхній розвиток в перенасиченім матеріяльними вартостями світі. Кожний учень, від садочку до матуральної кляси включно, кидаючи кожної суботи „четвертака" до шкільної бакси Доляр для України, засвоює прикмети християнських чеснот милосердя, жертвенности, почуття здійсненого добра, які при належному розумінні та дбайливій підтримці батьків перейдуть у звичку та неоцінені прикмети характеру дитини. Це головно стосується молодечих організацій з програмою практикування доброго діла.

Однодоларовий Фонд не претендує на великомаштабність. Будьмо великими в малому, або, за народною приповідкою, „громада по нитці — бідному сорочка".

За вичерпними інформаціями про працю Світової Ради Суспільної Служби можна звертатися на адресу: 2118-A Bloor St. West, Toronto, Ont., Canada, M6S1M8, або в Ню Джерзі на тел.: (973) 539-4937, (973) 763-1165, (973) 581-1345.

Загальні збори УНДому в Ірвінґтоні

Цього року Річні загальні збори Українського Народного Дому в Ірвінґтоні, Н. Дж., відбулися 28-го березня. Сумним було відкриття зборів головою УНДому Романом Бойком, який після ствердження їх правосильности повідомив, що вчора відійшов у вічність член Управи та загальновідомий громадський діяч св. п. Маріян Кормило. Мовчанкою вшановано пам'ять усіх померлих членів.

Проводила зборами обрана президія в складі: Михайло Шпигульський — предсідник, інж. Евген Змий — заступник, Михайло Дзіман — секретар. Після прочитання та схвалення протоколу попередніх зборів відбулося звітування голови, касира, реф. бінґа, господарського референта, адміністратора, фінансового реф., Контрольної комісії та Товариського суду.

Голова Р. Бойко на вступі свого звіту пом'янув великі заслуги св. п. М. Кормила та його вклад праці при будові цього дому, а відтак безперервно в його керівних органах, де останньо був секретарем. Покійний працював також в керівних органах різних товариств та організацій, як УККА, ООЧСУ, СУМА, Народній Помочі, Об'єднанні Вояків 2-ої Дивізії УНА, „Чорноморський Січі" та інших.

Всі члени управи працювали найкраще, як могли, щоб УНДім міг сповняти належно своє призначення служіння українській громаді. Та, на жаль, помочі від наших членів не маємо. З приміщень УНДому користають УККА, СУМА, ООЧСУ, ОЖЧСУ, СУА, ООЛ, УМІ, комбатантські організації та музичне дошкілля Марти Савицької. Проблеми в нас ті самі. Кожного року зменшуються доходи, а неспівмірно збільшуються видатки, що постійно руйнує наші ощадності. Були поборені старання злучитися із Товариством „Чорноморська Січ", одначе ця справа залишилася без успіху. Імпрези не приносять успіху. Остання Маланка лише завдяки нашому дякові Михайлові Стечишину та осіб „четвертої хвилі" обійшлося без страт.

Особлива подяка належить господарському референтові Михайлові Бобівському та його помічникам за безкорисне виконування різних направ та реф. бінґа і усім, що йому помагали.

Касир Микола Козюпа подав звіт фінансових оборотів. За бінґо звітував Володимир Кульматицький. Господарський реф. Михайло Бобівський у співпраці з головою та адміністратором УНДому пильно стежили за всіма недоліками в будинках, які були усувані при безкорисній помочі Миколи Козюпи, Володимира Кульматицького, Івана Купини і Володимира Закамарка.

Адміністратор УНДому Михайло Заверуха вияснив причину страт, що виникли під час цієї каденції. Фінансовий реф. Евген Мандзій зробив фінансовий звіт, в якому були названі всі джерела доходів та видатків.

Контрольна комісія в складі Володимира Данилюка — голова, Теодор Цар та Микола Козюпа — члени, ствердила, що господарка УНДому була ведена дуже старанно й ощадно. Всі приходи та розходи є належно одокументовані. За Товариський суд звітував Іван Іванчук, заявивши, що не було жодних справ.

Мандатна комісія в особах В. Кульматицького, В. Данилюка та М. Заверухи склали звіт і на внесок голови комісії одноголосно уділено абсолюторію уступаючій управі з подякою та похвалою за взірцеву й щиру працю для добра громади і УНДому.

Номінаційна комісія: проф. Таїса Богданська — голова та Михайло Заверуха і Михайло Бобівський — члени, зложила внесок кандидатів до керівних органів УНДому в новій каденції. У висліді голосування одноголосно вибрано Управу: Роман Бойко — голова, Михайло Бобівський, Володимир Кульматицький і Юліян Гельбик — заступники голови, інж. Евген Змий — секретар, Микола Козюпа — касир, Евген Мандзій — фінансовий реф. Контрольна комісія: Володимир Данилюк — голова, Михайло Ґудзій, Петро Процюк, Теодор Цар, Іван Генсьор — члени.

Товариський суд: мґр Дора Рак — голова, Теодор Цар, Орест Цяпка, Володимир Когут, Іван Іванчук — члени.

Бюджетова комісія: Евген Мандзій, Михайло Заверуха та Микола Козюпа — члени.

Лава радних на каденцію 1998—2001 року: Михайло Вовк, Микола Красножоний, Володимир Васьків, Іван Купина, Ігор Луків, Борис Процюк, Григорій Шпигульський. Запропонований Евгеном Мандзієм прелімінар бюджету на 1998 рік у висоті 88,000 дол. приходу, 101,000 дол. розходу і можливі 3,000 дол. страти схвалено одноголосно.

В різному виступили Володимир Васьків, інж. Е. Змий, проф. Таїса Богданська. Треба старатися влаштовувати більше імпрез. Досі була прекрасна співпраця із СУА, Музичним Інститутом, Організацією Оборони Лемківщини, „четвертою хвилею". Т. Богданська обіцяла зробити заходи, щоби приєднати більше новоприбулих з України. Вітали збори: Іван Нищот — ООЛ, Михайло Шпигульський — СУМА, Василь Закорчений — ООЧСУ та Марія Сорока.

Переобраний голова привітав нових членів Управи Е. Змия та Ю. Гельбіга та просив відвідувати УНДім, а відтак запросив всіх присутніх на перекуску.

Закінчено збори відспіванням національного гимну.

Михайло Дзіман

Вирішують...

(Закінчення зі стор. 1)

проблеми саркофагу", — зазначив секретар Ради національної безпеки і оборони України Володимир Горбулін у своєму виступі на семінарі з проблем об'єкту "Укриття", який відбувся в рамках щорічних зборів ЕБРР. Здійснення проєкту потребує не менше ніж 750 млн. дол. "Велика сімка" та Европейський союз погодилися надати першочергово 300 млн. дол. Для цього створено спеціяльний Чорнобильський фонд "Укриття", який наповнюватиметься за рахунок внесків держав та установ.

В. Горбулін також повідомив, що минулого року в Ню Йорку під головуванням Президента України Леоніда Кучми та віцепрезидента ЗСА Алберта Гора відбулася конференція донорів фонду. Донори підтвердили готовість надати Україні додатково майже 37 млн. дол., а Україна зобов'язалася внести до цього фонду 50 млн. дол. та ще 100 млн. дол. для підтримки інфраструктури чорнобильської зони.

"Основним завданням семінару ми вважаємо обговорення вже існуючих проблем та шляхів їх вирішення, мобілізації матеріяльних та інтелектуальних резерв з метою якнайскорішого розв'язання глобальної безпеки саркофагу", — зазначив у своєму виступі В. Горбулін.

Введено...

(Закінчення зі стор. 1)

терв'ю, якщо з моменту здання екзамену до подання документів пройшло не більше року, сертифікат про здачу екзамену буде дійсний аж до прийняття рішення в його справі. Тобто, особа, яка успішно здала екзамен 30-го серпня 1998 року, може не передавати його якщо подасть документи на громадянство до 30-го серпня 1999 року. Працівник СІН може вимагати передачі екзамену лише у випадку, якщо в нього є причина сумніватися в тому, що сертифікат дійсний, або якщо він вважає, що сертифікат не відповідає знанням заявника.

Особам, які вже здали екзамен, або збираються здати його до 30-го серпня 1998 року, СІН радить з хвилиною подання документів на громадянство обов'язково додати копію листа про здачу екзамена. Сам же лист необхідно принести з собою на натуралізаційне інтерв'ю.

Про минуле...

(Закінчення зі стор. 2)

ська Данила Романовича, заховався у цьому сильному укріпленому городі. Згаданий маршрут можна завершити оглядом пам'ятки — монастирів-фортеці XVII ст. у селі Крехів та пам'яток у Страдчі.

О. Мацюк здійснив понад тисячокілометровий маршрут продовж кількох місяців, відвідуючи усі місця, пов'язані з українською історією. Він є львівським істориком і директором Центрального Державного Архіву України у Львові. Кожний розділ праці має коротке резюме англійською мовою. Це видання значною мірою заповнює прогалини в історіографії України.

У ДЕСЯТІ РОКОВИНИ СМЕРТИ
(7-го червня 1988 р.) нашого незабутнього
МУЖА, БАТЬКА, БРАТА Й ДЯДЬКА

бл. п.
РОМАНА МИХАЙЛОВИЧА
МАЛАНЧУКА

буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА
і
ПАНАХИДА
у вівторок, 9-го червня 1998 р. о год. 8:30 рано

у Святодимитрівській українській католицькій церкві в Торонто.

Приятелів та знайомих просимо помолитися за спокій душі покійного.

РОДИНА

ОБ'ЄДНАННЯ КОЛИШНІХ УЧЕНИЦЬ ГІМНАЗІЇ УПТ „РІДНА ШКОЛА" ім. І.І. КОКОРУДЗІВ у Львові
з безмірним смутком прийняли ми вістку про те, що відійшла у вічність

бл. п.
д-р прав
ТЕОДОЗІЯ САВИЦЬКА
з дому КЛЮФАС

Була вона ініціяторкою наших зустрічей, об'єднання, відновлення і збереження пам'яти про минуле та відродження майбутнього рідної ALMA MATER. Це була її мрія. Весь час і труд останніх років свого життя вона віддала для здійснення проєкту видання книжки-збірника „Дівоча гімназія 'Рідна Школа' УПТ ім. І.І. Кокорудзів у Львові". Попри труднощі і перешкоди, мрія здійснилася ще за її життя.

Вдячна пам'ять про Дозю буде завжди з нами.

Колишні учениці гімназії „Рідна Школа" УПТ ім. І. І. Кокорудзів у Львові.

ПОДЯКА

З безмежним горем і смутком повідомляємо, що 10-го березня 1998 р. в Сарасоті, Фла., з волі Всевишнього відійшла у вічність на 76-му році життя наша найдорожча ДРУЖИНА І МАМА

СЛ. П.

НІЛЯ БЕЗКОРОВАЙНА-СТЕЦЬКІВ

колишня акторка драматичної студії Йосипа Гірняка, довголітня вчителька української школи в Баффало, членка Союзу Українок Америки і Українського Народного Союзу та активна громадська діячка.

Залишені у смутку:

муж	— д-р ЄВГЕН
син	— АНДРІЙ
дочка	— РОМА ЛОНҐ з мужем ДЕЙЛОМ
тіточна сестра	— ЛЮБА з ГІРНЯКІВ-ЧОЛГАН з мужем МИРОНОМ
сестрінок	— д-р ЮРІЙ САЙ з дружиною МАРТОЮ і родиною
тіточні брати	— БОГДАН ГІРНЯК з дружиною ГЕРТОЮ і родиною
	— ОЛЕКСАНДЕР ГІРНЯК з дружиною ВІКТОРІЄЮ і родиною
швагерка	— СТЕФАНІЯ ТИСОВСЬКА з дітьми, внуками і правнуками

ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді й Україні.

У п'ятницю, 13-го березня у похоронному заведенні Форлея в Норт Порті, відправлено Панахиду, а в суботу, 14-го березня Службу Божу і Панахиду в церкві Входа в Храм Пречистої Діви Марії, після чого відбувся величавий похорон при великому здвизі нашої фльоридської громади і замісцевих друзів і знайомих, які прибули щоб попрощати покійну Нілю і відпровадити її на місце вічного спочинку на Веніс Меморіял Ґарден.

Прибитий горем висловлюю щиросердечну подяку всечеснішим отцям: о. митрату д-рові Іванові Тилявському, о. Володимирові Волощукові і о. митрату Володимиру Мельникові за відправлення Панахид, Служби Божої та похоронних відправ на цвинтарі у Веніс.

Сердечно дякую усім членам нашої фльоридської громади за численну участь у похоронах, за щирі вислови співчуття, за молитви, за квіти, за пожертви на Служби Божі і на добродійні цілі.

Складаю щиру подяку членкам Союзу Українок, які під проводом голови Орисі Свистун організовано з горіючими свічками в руках під час Панахиди прощали покійну Нілю та ще й вклали до її домовини землю з України.

Сердечна подяка за зворушливі промови: д-рові Володимиру Королеві, Лесі Татарко, Атанасові Кобрину, Миколі Василику, Іванові Тащукові, Дам'янові Ґечі, Орисі Свистун, Марії Наваринській.

Дякую всім хористам, а особливо Мар'яну Наваринському за сольоспів Богородице Діво.

Дякую всім моїм друзям, які несли домовину.

Дякую шановним парафіянкам, які приготовили тризну і поминки.

Дякую всім тим, які своєю участю, своїм співом і молитвами звеличали це сумне свято.

40-ий день після смерти Нілі відзначено урочистою Службою Божою і Панахидою, яку відправив о. парох д-р Іван Тилявський при численній участі нашої громади.

В пам'ять Нілі написали прощальні поезії поетеса Ганна Черінь і Ярина Зоряна та письменник з Києва Павло Глазовий. Від нього прийшла

ЦЕ МОЯ ПРОЩАЛЬНА СЛЬОЗА

Нілю наша Нілю, журавонько мила
А що ти на світі над усе любила?
Кращого не знаю від рідного краю
Україну милу над усе кохаю.
Нілю наша Нілю, журавонько біла
А яку ти пісню над усе любила?
Журавлі кру-кру, на чужині умру.
Доки море перелечу крилоньки зітру.
Нілю наша Нілю журавонько мила
А де ж ти крилята свої утопила?
Все життя-тривоги, все життя-дороги,
У дорозі вмерла, крилонька зітерла
А душа безгрішна линучи до Бога
Криленьком торкнулась рідного порога...
Нілю наша Нілю, журавонько мила
Чом же ти так рано нас осиротила.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в НЮ ЙОРКУ — 7,520 дол. зложили:

Марко Будний, Дарія Будна, Анна Будна, д-р Павло Турула, Юрій Данилів, Юрко Фаріон і д-р Христина Стесюк, Зиновій Касараба, Ірина і д-р Павло Джуль, Джан і Мері Дикий, Ірина і Юрій Хухра, Василь і Ніна Мацьків, родина Королишин, Мирон Заліпський, Іванна і д-р Анастазій Ґорчинські, Ірина Дорощак, д-р Ася Школьник, д-р Микола і Надя Дейчаківські, Оксана Теодорович, Надя і д-р Володимир Шкільник, Теодозія і Зиновій Савицькі, д-р Оксана Сав'як і Олекса Блек, Ірина Гнатик, Анна Стельмах, Надя Пікас, Стефанія і д-р Роман Барановські, Ярослава і д-р Олександр Ґудзяк, Оксана Бережницька, Оля Чмола, Люба Цьолко, Ада і Людвиг Бах, Оля і Олесь Дробоцькі, Галя і Теодозій Пришляк, Ірина і Андрій Сольчаник, Роман і д-р Марія Балтарович, Юрій Данилів, Тетяна Кіляр, Нуня Гарасимів, Мішела Сташків, Марта Перейма, д-р Оксана Фільварків, Дарія Кузик, Анна Артимович, Ярослава Борачок, Анна Ганицька, Марія і Дмитро Дранка, Анна Заньків, Єва Ковтало, д-р Уляна Лоза, Василина Осташук, Анна Поліщук, Оксана і Михайло Салдит, Ліда і Маркіян Стасюк, Олена Хомин, Стефанія Осадца, Ореста Перейма, Осипа Денека, Дам'ян Береза, Ореста і д-р Богдан Ткачук, Марія Савицька, Уляна і Зенон Степчук, д-р Юрій Тисовський, Віра і д-р Ахіль Хрептовський, д-р Александра і д-р Теодор Правак, Марта і д-р Юрій Сай, Володимир Савків, д-р Марія і д-р Юрій Дицьо, Роман і Галина Поритко, М. і Р. Яримович, М.О. Василик, Ірина і д-р Володимир Ґерент, д-р Марія Балтарович, Юрій і Ольга Пастернак, Вячеслав Цетенко, Богдан і Неоніля Ващинські, Дарія Ломницька, Галина і д-р Володимир Король, Павло Грабович, Надя Мандрусяк, Марія і Мирон Наваринські, Лідія Фіцалович, Ольга і Богдан Козак, Орися і Роман Свистун, Михайло і Флоренс Лисак, Ірина і Петро Остапчук, Іванна і Михайло Головатий, Стефанія Тисовська, Оксана Радченко, Михайло і Люся Гарасимів, Ксеня і д-р Ярослав Данилишин, Стефан і Катерина Качмарський, Катруся і Атанас Кобрин, Іванка Кроґ, Мирон і Люба Чолган, Ольга Бачинська, Тетяна Криницька, Ярослава і Ярослав Букачевські, Микола і Діоніза Ненадкевич, Іванка і Ярослав Костишин, Люба і Любомир Білик, Богдан Похмурський, Оксана і Роман Чаус, Дарія Конюх, Анна і Роман Качмар, Марія Люба Кобрин, Гелена Біч, Анна і Ралф Маріяні, Віра Яворська, Неоніла і Володимир Лехман, Ольга Кобзяр, Михайло і Лідія Белендюк, Зоя Филипович, Мирослава Повх, Анна і Володимир Мотика, Тетяна і д-р Юліян Сілецький, Марія і Омелян Граб, Софія Борисевич, Дам'ян і Л. Поритко, Ліна Криштальська, Оксана Мельничин, Леся і Роман Романишин, Раїса і Валентин Кохно, Марія Ґерус, Ірина Пристойко, Алекс і Ніна Данчук, Оксана і Михайло Тарапацькі, Марія і Семен Чорній, Оксана Мізь, Надя Іванчук, Віра Шуль, Люба Ярмак, Ольга Мельник, Анастазія і Володимир Миращак, Дарія і Орест Питляр, Євдокія Туринська, Марія Двояк, Слава Малюк, Ліда Козак, Леся Татарко, Роман Шраменко, Анна Гомик, Мирося і Маріян Бойсюк, Катя Познахівська, Віра і Микола Ровенко, Марта і Володимир Григоріїв, Ірина і Мирон Радзикевич, Мирон Громяк, Анна Качмарська, Юлія і Іван Тащук, Леся Деменчук, Емілія і Мирон Бачинські, Марія Тесарович, Маруся Стефанишин, Люся і д-р Степан Самбірський, Стефанія і Михайло Павлічко, Мирослава Наливайко, д-р Анна Самофал, Ніна Панчак, Марійка і Ігор Білинські, Роман Сокольський, Леся Яськів, Христина і Роман Лазар, Зіна Ференц, Орися Білас, Соня Кучкуда, Люся Крук, Марія Турчин, Орест і Оксана Лазор, Евгенія Петрина, Степан Спас, Анна Кузьо, Іраїда Черняк, Марія Химинець, Богдана Фризер, Уляна Іваничко Вусатий, Ніна і Іван Попівчак, Любомир Лямпіка, Василь Ковач, Володимир Гетьманський, Володимир Добрянський, Марія і Мирон Ковальський, Е. Матвієнко, Марія Тисовська Ія Мацюк, д-р Евген Стецьків.

ПОЖЕРТВИ НА ФОНД КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА при ГАРВАРДСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ — 1,205 дол. зложили:

Богдан Дейчаківський, Утка Писареав, Орися і Темістокль Вирста, Юстина і Василь Лагошняк, Роман Іваницький, Леонід Царик, родина Чигулів і родина д-р Е. Стецькова.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ-АРХІВ у КЛІВЛЕНДІ:
Стефанія Зварун, Ляриса і д-р Ярослав Музичка — 100 дол.

ПОЖЕРТВИ НА КООРДИНАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ:
Дамян Ґеча — 70 дол.

ПОЖЕРТВИ НА БІБЛІОТЕКУ ім. сенатора ЮЗИКА В НОРТ ПОРТІ:
Ганна Черінь — 25 дол.

В пам'ять Нілі Стецьків зложено на добродійні цілі: 8,920.00 дол.

Всім жертводавцям складаю щиру подяку, а членкам з Союзу Українок за переведення збірки моє сердечне спасибі.

д-р ЕВГЕН СТЕЦЬКІВ

Наша зміна

Під такою назвою 25-го квітня ц. р. в ґалерії УОКЦентру у Філядельфії відбулася зустріч численних представників української громади з професором Торонтонського університету Максимом Тарнавським. Зустріч організував 43-ій Відділ СУА. Нещодавно цей відділ відзначив своє 40-річчя. Багато цікавих зустрічей, вечорів, присвят було на їхньому шляху. І ось початок свого півстоліття 43-ій Відділ присвятив молодим людям, які, займаючи високі пости в своєму професійному житті, значну частину свого таланту віддають українській справі.

Вечір відкрила голова 43-го Відділу СУА Анна Максимович, яка наголосила на особливості цієї зустрічі — зустрічі з молодими вченими, і відзначила, що Філядельфія виростила чотирьох професорів. Наша громада є горда з цього. Проф. М. Тарнавський — визначний літературознавець, наймолодший з тих чотирьох. А. Максимович привітала шановного професора в місті його дитинства та юности.

Провід вечора передано в руки довголітньої імпрезової референтки Людмили Чайківської, яка представила гостю Антоніну Березовенко, доцента катедри української мови, літератури та культури Київського Політехнічного Університету, а також головного доповідача — викладача слов'янських і східньоевропейських мов в Пенн стейт університеті, відомого перекладача українських поезій на англійську мову — проф. Михайла Найдана.

Проф. Найдан коротко розповів про студії проф. М. Тарнавського: в „Рідній Школі" Філядельфії, в Пенсильванійському університеті, докторські студії в Гарвардському університеті, які завершив докторатом з порівняльної літератури. Проф. М. Найдан проаналізував докторську дисертацію М. Тарнавського, зупинявся на деяких частинах, де особливо він хотів показати західнім читачам талант і місце геніяльного українського прозаїка Валеріяна Підмогильного в европейському культурному контексті. Пізніше, працюючи вже професором в Торонтонському університеті, М. Тарнавський продовжував працю над кожним періодом, кожним жанром української літератури, став директором академічного видавництва Канадського Інституту Українських Студій, організував видання важливої збірки статтей, присвячених Григорієві Сковороді; продовжував свою діяльність у видавництві серії сучасної української літератури в англомовних перекладах. Під проводом проф. Тарнавського має вийти ціла низка наукових праць. За

Учасники програми: (справа) проф. Михайло Найдан, Людмила Чайківська, проф. Максим Тарнавський, Анна Максимович, Ірена Пелех-Зварич.

коротку свою кар'єру проф. Тарнавський виступав декілька разів на міжнародних конференціях канадських американських славістів. Тематика його праць надзвичайно різноманітна. Проф. М. Найдан підкреслив, що на сьогоднішній день головною працею проф. М. Тарнавського є його книжка „Between Reason and Irrati onality: the Prose of Valerijan Pidmohyl'nyj", яка вийшла в 1994 році. За цю книжку він дістав нагороду від Американської асоціяції українських студій на 1994 рік. Проф. М. Найдан коротко аналізував всі шість розділів цієї книги і підсумував: „... професор Тарнавський створює вичерпну картину внеску Валеріяна Підмогильного в українську світову літературну скарбницю; це благодатний ґрунт для майбутніх дослідників його багатющої спадщини. Бажаємо шановному професорові Тарнавському многих літ, творчої наснаги. Бо все зроблене дотепер підносить українську ідею тут, на Заході, де Україна і українська культура лишаються ще мало відомими".

Л. Чайківська подякувала проф. М. Найданові та побажала йому дальших успіхів в його важній праці, а також представила присутнім маму професора Анну Найдан та поґратулювала за її сина.

Л. Чайківська цікаво розповіла про дитинство Максима Тарнавського, про його юність, про участь у Пласті, захоплення театральним гуртком, яким керував Зенон Чайківський, про бажання вчитись, про його добру вдачу, про готовість завжди допомогти... Не проминула сказати і про 15-те гарвардське українське весілля, головними дієвими особами якого були Уляна Пасічник та Максим Тарнавський.

До мікрофону підходить проф. Максим Тарнавський — приємний молодий чоловік, з лагідною посмішкою, дякує присутнім за оплески, скромно зауважує, що його успіхи ще досить малі, щоб про них говорити, але має надію, що ще досягне їх в майбутньому.

Своє слово проф. Тарнавський поділив на дві частини. Він коротко описав ті обставини, в яких тепер працює. „Чому я люблю те, що роблю?" — так назвав цей виступ. Пригадав щасливий момент свого життя. Це була весна 1987 року. Після одержання докторату та народження старшого сина д-р М. Тарнавський дістав повідомлення з Торонто, що його нагороджено становищем, яке тільки що там відкрилось: україніста в Торонтонському університеті. „Щасливішим я не міг бути... найбільше щастя це те задоволення, яке приносить така праця, яка пов'язує вищі вартості і практичні успіхи, праця, яка є ідейна, яка задовольняє наше прагнення", — сказав проф. Тарнавський.

Розповідаючи про свою 11-річну викладацьку та адміністративну працю, професор тепло згадав про засновників слов'янського відділу в Торонтонському університеті, особливо проф. Юрія Луцького, завдяки якому при університеті працює відділ слов'янських мов і літератур: української, польської, російської, чеської, сербської, хорватської, македонської. Проф. Тарнавський порівнював якісний склад теперішніх студентів і висловив жаль, що число аспірантів-українознавців зменшується.

Особливу увагу професор приділив питанню культури. Він сказав: „Ми мусимо зуміти шанувати культуру не лише за духові вартості, а і за предметність, за ролю, яку вона відіграє в нашому суспільстві. Такими думками я керуюсь у своїй праці... Той практичний рівень, про який я думаю, в моїй праці проявляється на рівні промощення дороги українській культурі і науці в англомовний світ... Тому я віддаю стільки сили, щоб займатися перекладами української літератури і науки, щоб випускати в світ нашу науку".

Проф. М. Тарнавський говорив про свою любов до видавничої справи, бо вважає, що видавництво — це суміш високих наукових вартостей і практичної праці. „А це і є та духовість, це вище тіло нашої української справи", — закінчив своє слово проф. Тарнавський. Він подякував 43-му Відділові СУА, голові А. Максимович, ведучій Л. Чайківській, всім присутнім, жінкам, які під проводом Марії Данилів приготували смачний буфет, та всім тим, хто його вшанував.

Л. Чайківська представила дружину професора Уляну, маму Марту Тарнавську, маму Уляни — Марію Пасічник та двох синів, Іванка і Стефанка, бо важко переоцінити ролю сім'ї, адже від неї залежить, якими виростуть наступники батьків.

Прикрасила зустріч чудовою грою на фортепіяні мґр Ірена Пелех-Зварич, учителька музики, довголітня акомпаньяторка чоловічого хору „Прометей". Вона виконала „Прелюдію Е-моль" Барвінського та поему „Карпати" Фоменка.

Ведуча Л. Чайківська зачитала привіти від директора Торонтонського відділу Канадського Інституту Українських студій проф. Данила Гузара-Струка, а також від президента УВАН Олекси Біланюка.

Голова Філядельфійського відділу НТШ д-р Я. Заліпський зачитав привіт дійсному членові НТШ проф. М. Тарнавському та його дружині.

Від колишніх товаришів з Пенсильванійського університету зачитав привіт і подарував знимки голова світової спілки професійних учителів Зіновій Квіт.

Всім приємно було бачити, що життя молодих професорів М. Тарнавського та М. Найдана заповнене важливою справою збереження і дальшого розвитку української науки і культури. Це достойна наша зміна!

Галина Клюк-Дзівак

Відбулися 34-ті Загальні збори кредитівки СУМ в Йонкерсі

В суботу, 21-го березня 1998 року в Йонкерсі в залі Дому СУМ відбулися Звичайні загальні збори Федеральної Кредитової Кооперативи СУМ.

Точно о год. 7:15 голова Дирекції Лев Футала відкрив збори, ствердивши, що згідно із статутом федеральних кредитових кооператив збори є правосильні, бо було виконано усі приписи для їх скликання, привітав отців, присутніх представників ЦУКА та кредитівок.

Постанням з місць секретар Андрій Горбачевський відчитав листу померлих членів, а їх було 17. Їхню пам'ять вшановано хвилиною мовчанки. Молитву провів парох української католицької церкви св. Михаїла в Йонкерсі о. Мирослав Трояновський.

Голова відчитав запропонований порядок зборів, який, на внесок Петра Шкафаровського, підтриманий присутніми, прийнято.

Секретар дирекції А. Горбачевський відчитав протокол з попередніх зборів, який присутні прийняли.

Заступник голови дирекції Володимир Козіцький попросив до звіту голову дирекції Лева Футалу.

Голова у своєму звіті вказав на дальший ріст кредитівки у 1997 році. Наші активи дійшли до суми 84,588,306 дол., ми зросли на 3,855,533 дол. В членстві ми зросли на 136 вкладників і на день 31-го грудня ми мали 4,652 члени. Виплачено дивіденду для членів. На освітні цілі та рекляму кредитівка виділила 96,569 дол.

У минулому році старанням дирекції відкрито філію у Спрінґ Веллі, Н.Й. У філії наразі працює дві особи і вона відкрита два дні в тижні, п'ятницю ввечері і в суботу вранці. Користаємо з приміщення залі української католицької церкви свв. Петра і Павла.

Подякою отцям М. Трояновському і Іванові Тиховичові із Спрінґ Веллі, голові Української Світової Кооперативної Ради інж. Дмитрові Григорчукові, голові Ради Централі Українських Кредитових Кооператив Америки інж. Всеволодові Саленкові, представникам сусідніх кредитівок, представникам місцевих організацій, товариств і установ, членам комісій, адвокатам, працівникам та членству за підтримку і довір'я голова закінчив свій звіт.

Слідуючим звітував касир-управитель Ігор Макаренко. 1997 рік був роком успішним, балянсова сума виносила 84,588,000 дол. Зріст ощадностей був 1,359,000 дол. Чистий прихід за 1997 рік виносив 1,805,287 дол. Це є зріст на 20.17 відс. Весь цей прибуток доданий до капіталізації нашої кооперативи. Відношення капіталізації до активів становило на кінець 1997 року 20.45 відс., що є найвище за весь час існування нашої кредитівки. Ріст у позичках був 3,855,000 дол. або 10.62 відс. Точний фінансовий звіт є поданий у виданій книжці звіту. І. Макаренко закінчив свій звіт подякою усім членам дирекції, комісій, працівникам та членству за підтримку.

За Кредитову комісію звітував її голова Андрій Бурчак. Кредитова комісія у 1997 році апробувала 233 позички на загальну суму 9,912,351.50 дол. За цілий час діяльности кредитівки уділено 5,983 позичок на загальну суму 129,533,476.61 дол. Подякою члена Кредитової комісії, членам дирекції та службовцям за тісну співпрацю голова закінчив свій звіт.

За Контрольну комісію звітував її голова Іван Оліярчик. Контрольна комісія працювала у складі: Іван Оліярчик — голова, Ярослав Палилик — заступник голови, Тиміш Ганкевич — секретар і члени — Юрій Кащак і Христя Ковальчик-Шпинда. Контрольна комісія була діяльна протягом цілого 1997 року і працювала згідно з приписами статуту та закону федеральної адміністрації для кредитових кооператив. Перевіряла всі рахунки та різні позички. Контрольна комісія також перевіряла готівки у касира.

Крім нашої контролі, контролю перевели урядові власті і фірма Тірмана. Голова Контрольної комісії подякував персоналові кредитівки за поміч в часі контролі за ділову співпрацю.

Після звітів не було запитів, ані дискусії, то голова Контрольної комісії поставив внесок прийняти звіти дирекції і Контрольної комісії до відома. Цей внесок збори прийняли одноголосно.

Привіти складали: голова Української Світової Кооперативної Ради інж. Д. Григорчук, голова Ради Централі Українських Кредитових Кооператив Америки інж. В. Саленко, голова та і від Української Православної Кредитівки та Ради Дирекції Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Ню Йорку інж. Мирослав Шміґель, Ярослав Федун — президент Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Ню Джерзі, який прибув в товаристві фінансового керівника цієї кредитівки Михайла Целюха.

Дирекцію Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" з Нюарку репрезентували члени дирекції Орест Цяпка і Михайло Шпигульський. Привіт складав Орест Цяпка.

Номінаційна комісія в складі Стефана Гованського, Богдана Ковалика і Оксани Климко-Боднар запропонувала, щоб до дирекції перевибрати Володимира Козіцького, Ігоря Макаренка і Стефана Шульгана, мол., на три роки, а А. Горбачевського на два роки тому, що він був кооптований до дирекції на місце Стефана Івасютина, а до Кредитової комісії Святослава Н. Коцибалу і Андрія Бурчака на три роки, а Андрія Ціховляса на два роки тому, що він був кооптований на місце А. Горбачевського.

Іншої листи із залі не було. На внесок Петра Шкафаровського, підтриманий Михайлом Зваричем, присутні прийняли пропозиції одноголосно.

У внесках і побажаннях ніхто з присутніх не забирав слова, то на внесок Василя Закотирії, підтриманий Левом Фіґурським, голова подякував усім за присутність і попросив о. Тиховича молитвою закрити збори та поблагословити вечерю, яку приготовила адміністрація Дому СУМ в Йонкерсі.

В часі перекуски з коротким словом виступили: д-р Степан Ворох і Євген Татарин про стан Оселі „Верховина" в Ґлен Спей.

Дирекція уконституувалася: Лев Футала — голова, Володимир Козіцький, заступник голови, Ярослав Кіцюк, заступник голови, Ігор Макаренко — касир і Андрій Горбачевський — секретар, Степан Шульган, мол., організаційний референт, Любомир Щур, член і справи комп'ютера, та Іван Оліярчик — член. Кредитова комісія: Андрій Бурчак— голова, Святослав Н. Коцибала — заступник голови, Христя Дідик-Скальська, секретар і члени Андрій Ціховляс та Стефан Капітула.

Контрольна комісія: Іван Оліярчик — голова, Ярослав Палилик — заступник, Тиміш Ганкевич — секретар і члени: Христя Ковальчик-Шпинда та Юрій Кащак.

Л.Л.

Пакістан...

(Закінчення зі стор. 1)

групу висококваліфікованих дипломатів. Президентська делеґація, під керівництвом Стровба Толбатта, заступника секретаря Державного департаменту та генерала морської піхоти Антоні Зінні, командуючого американськими збройними силами на Близькому Сході та південнозахідній Азії, має за завдання представити всі можливі наслідки після здійснення такого атомового підземного вибуху, зокрема санкцій економічних супроти Пакістану та вжити всіх можливих заходів і дипломатичного такту, щоб зупинити це заплановане атомове випробування.